

ΕΤΟΣ 71οv

12 Νοεμβρίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3676)

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Ἡ παρούσα ἀποστολική περικοπή ἀναφέρεται σέ ἓνα πολύ σπουδαῖο θέμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς· σέ αὐτό τῆς φιλαδελφίας, τῆς φιλαλληλίας, πού ἐκφράζεται ὡς προσφορά ἀγαθῶν σέ ἐνδεεῖς, ὡς συμπάρασταση καί παροχή βοήθειας στόν συνάνθρωπο. Ἡ ἀρετή τῆς ἐλεημοσύνης ἐκθειάζεται τόσο στήν Ἁγία Γραφή, ὅσο καί στά συγγράμματα τῶν θεοφόρων Πατέρων, καθότι ὁ ἄνθρωπος πού ἐλεεῖ ὁμοιάζει πρὸς τόν Θεό, ὁ Ὅποιος διαρκῶς οἰκτίρει, ἐλεεῖ καί ἀγαπᾷ.

Γιά τό ἱστορικό πλαίσιο ἐντός τοῦ ὁποῖου περιλαμβάνεται ἡ περικοπή μας, κάναμε λόγο σέ σχετικό ἄρθρο τῆς «Φωνῆς Κυρίου», τῆς 8ης Ὀκτωβρίου. Στό προκείμενο ἄρθρο θά ἐστιάσουμε τήν προσοχή μας σέ αὐτήν καθ' ἑαυτήν τήν ἐλεημοσύνη, ὡς πράξη πού ὑπαγορεύεται ἀπό τόν ἀγῶνα μας νά ζήσουμε μέ συνέπεια τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

Καρδιακή προσφορά

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπισημαίνει ὅτι ὁ Θεός ἀγαπάει αὐτόν πού προσφέρει στόν ἐνδεῆ ἀδελφό του μέ ἰλαρότητα, μέ εὐχαρίστηση. Ἡ παροχή δηλαδή κάθε μορφῆς βοήθειας, ὕλικῆς ἢ πνευματικῆς, πρέπει νά προέρχεται ἀπό τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ἀπό τόν πλοῦτο τοῦ πνευματικοῦ καί συναισθηματικοῦ του κόσμου, χωρίς στενοχώρια ἢ ἐξαναγκασμό. Ὡς ἐκ τούτου, ὁ Ἀπόστολος δέν παραλείπει νά ὑπενθυμίσει ὅτι ὅπως ἐκεῖνος πού σπέρνει μέ φειδῶ θά ἔχει λίγη σοδειά, ἐνῶ ἐκεῖνος πού σπέρνει ἀπλόχερα ἢ σοδειά του θά εἶναι ἄφθονη, κατά παρόμοιο τρόπο καί ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μιμεῖται τήν ἀγάπη καί ἐλεημοσύνη τοῦ Θεοῦ θά ἔχει πλούσια πνευματική καρποφορία, ἁγιασμό καί χάρη Θεοῦ στήν ζωή του, ὁ δέ φειδωλός πτωχεῖα πνευματική καί ἀκαρπία.

Οἱ ἀποστολικές αὐτές ὑποδείξεις ἐκπηγάζουν ἀπό τήν ἴδια τήν ζωή καί ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας, καθότι οἱ πιστοί μετέχουμε στήν ζωή τοῦ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. θ΄ 6-11)

«Ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει»

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότιν ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῶ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρωσιν χορηγήσει καὶ πληθύνει τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσῃ τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Χριστοῦ καὶ κοινωνοῦμε τὸ Ἅγιο Σῶμα καὶ Αἷμα Του, ὥστε νά ἐμπλησθοῦμε ἀπό τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός τῶν Φώτων. Ἡ αἴσθησις αὐτή ὅτι εἴμαστε μέλη τοῦ ἰδίου Σώματος μέ κεφαλὴ τόν Χριστό μᾶς ὑποχρεώνει νά βαστάζουμε ἀλλήλων τά βάρη, ἂν θέλουμε νά ἐφαρμόσουμε πλήρως τόν νόμο τοῦ Χριστοῦ, νά ἀνεχόμαστε ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ, νά χαιρόμαστε μέ αὐτούς πού χαιρόνται, νά συμμετέχουμε στήν λύπη καὶ τόν πόνο τοῦ πλησίον.

Γιατί στήν Ἐκκλησία δέν πρέπει νά ζεῖ κανεῖς ἀποκλειστικά γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά νά ζεῖ μαζί μέ τόν Χριστό καὶ τοὺς ἀδελφούς του «σύν πᾶσι τοῖς ἁγίοις» (Ἐφεσ. 3,18) τήν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἂν καί ὡς Θεός εἶχε ὅλο τόν πλοῦτο τῆς θεότητός Του, ἔγινε πτωχός μέ τήν ἐνανθρώπησή Του γιά νά πλουτίσουμε ἑμεῖς (Β΄ Κορ. 8,9).

Ἡ ἐλεημοσύνη, μέσο ἀναφορᾶς πρὸς τόν Θεό

Μέ τήν ἄσκηση τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν ὁ πιστός γίνεται συνεργός

ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

(Α΄ ἐκδ., σχῆμα 12,5x17,5 ἐκατ., σελ. 320)

Πολυτελής εὐχρηστη ἔκδοσις πού περιέχει σέ ἐπιμελημένη μορφή τὸ κείμενο τοῦ ἱεροῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴ μετάφραση τῶν Ἑβδομήκοντα (Ο΄) καὶ ἀπευθύνεται σέ κάθε χριστιανό, ὁ ὅποιος θά καρπωθεῖ μεγάλη ὠφέλεια καὶ πολλή παραμυθία ἀπὸ τόν ἀστεῖρευτο πλοῦτο τῶν Ψαλμῶν.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅποιος σπέρνει μέ τσιγκουνιά, μέ τσιγκουνιά θά θερίσει, καί ὅποιος σπέρνει ἀπλόχερα, ἀπλόχερα θά θερίσει. Νά δώσει ὁ καθένας ὅ,τι θέλει ἀπ' τήν καρδιά του, ὄχι μέ λύπη ἢ ἀπό ἀνάγκη, γιατί ὁ Θεός ἀγαπᾷ ὅποιον δίνει μέ εὐχαρίστηση. Ὁ Θεός ἔχει τή δύναμη νά σᾶς δώσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ὥστε, ἀφοῦ ἔχετε σέ κάθε περίπτωση πάντοτε αὐτάρκεια σ' ὅλα, νά δίνετε πλουσιοπάροχα γιά κάθε καλό ἔργο, ὅπως λέγει ἡ Γραφή: «Σκόρπισε, ἔδωσε στους πτωχοῦς, ἡ ἀγαθοεργία του μένει στόν αἰῶνα». Ὁ Θεός, ὁ ὅποιος δίνει ἄφθονα σπόρο σέ ὅποιον σπέρνει καί ψομί γιά φαγητό, εἶδε νά χορηγήσει καί νά πληθύνει τόν σπόρο σας καί νά αὐξήσει τούς καρπούς τῆς ἀγαθοεργίας σας, ὥστε νά γίνετε πλούσιοι σέ κάθε εἶδους ἀγαθοεργία, ἡ ὁποία συντελεῖ στό νά ἀναπέμπονται ἐξαιτίας σας εὐχαριστίες στόν Θεό.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας, τῆς ἀπολυτρώσεως, τῆς ἐνώσεώς του μέ τόν Θεό.

Βεβαίως, καί ἐδῶ ἐλλοχεύει κάποιος κίνδυνος πού ἀπειλεῖ τήν πνευματική ζωή. Ὅταν ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ εὐσέβεια, ἡ προσευχή, ἡ νηστεία θεωροῦνται ὡς αὐτοαξίες καί ὄχι ὡς μέσα ἀναφορᾶς πρὸς τόν Θεό, τότε εὐκόλα τά στοιχεῖα αὐτά ἀντικειμενοποιοῦνται καί δημιουργοῦν κάποια αὐτάρκεια πού συχνά ὀδηγεῖ στήν ὑποκρισία καί τήν αὐτοπροβολή. Δηλαδή οἱ θρησκευτικές ἀρετές εἶναι ἀγαθές καί περιέχουν ἀξίες ὄχι ὅταν καλλιεργοῦνται καθ' ἑαυτές, ἀλλά ὅταν τοποθετοῦνται στήν προοπτική τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Θεό.

Γι' αὐτό ὁ Κύριος λέγει ὅτι ἡ εὐεργεσία, ἡ ἐλεημοσύνη πού προσφέρουμε στους συνανθρώπους μας τελικά ἀναφέρεται καί προσφέρεται στόν ἴδιο (Ματθ. 25,40). Ἐξάλλου, ἐφιστᾷ τήν ἐπαγρύπνηση κάθε πιστοῦ, προκειμένου νά μήν διαστραφεῖ ἡ ἀρετή τῆς ἐλεημοσύνης, ἐξαιτίας τοῦ ἐγωισμοῦ· «Προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μή ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τό θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δέ μήγε, μισθόν οὐκ ἔχετε παρά τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 6,1).

Ἐν κατακλείδι, ἄς ὑπενθυμίσουμε ὅτι, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι τέχνη. Τέχνη, ἀνώτερη ἀπό ὅλες τίς ἄλλες, ἡ ὁποία ἔχει τό ἐργαστήριό της στόν οὐρανό καί διδάσκαλό της ἔχει ὄχι ἄνθρωπο, ἀλλά τόν ἴδιο τόν Θεό, δηλαδή τήν Ἀγάπη, τήν Φιλανθρωπία, τήν Ἀλήθεια.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

12 Νοεμβρίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ
Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-620).
Νείλου ὁσίου τοῦ ἄσκητοῦ.

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. θ΄ 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Νοεμβρίου, Θ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.

Νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΙΤΣΗ

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ

ὡς ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Βιέννης

(Σχήμα 14x21 ἑκατ., σελ. 168)

Πρόκειται γιά μία ἐκτενῆ παρουσίαση τῆς δραστηριότητος τοῦ λογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου, ἐκ τῶν Μηλεῶν Πηλίου, Ἄνθιμου Γαζῆ (1764-1828), ὁ ὁποῖος ὑπηρετήσε ὡς Ἐφημέριος τοῦ περιφήμου ἑλληνορθοδόξου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Βιέννης, ἰδρυθέντος στή πλαίσιον τῆς πολιτικῆς τῆς θρησκευτικῆς «ἀνοχῆς» τῆς Αὐστροουγγρικῆς αὐτοκρατορίας. Στήν ἔρευνα παρουσιάζεται ἡ πολύπτυχη δράση τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ δικαίου τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα γιά τήν ἀποτίναξη τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ, ἀλλά καί τήν προβολή τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος στή Δύση διά τῶν ἐκδοτικῶν πρωτοβουλιῶν του. Μία σημαντική συμβολή στήν ἱστορία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Αὐστρίας.

ΛΕΙΤΟΝ ΕΡΓΟΝ

Τιμητικός Τόμος στή μνήμη τοῦ Καθηγητοῦ π. Δημητρίου Τζέρπου

(Σχήμα 17x24 ἑκατ., σελ. 848)

Ἡ ἐκδοση τοῦ παρόντος τιμητικοῦ τόμου στή μνήμη τοῦ μακαριστοῦ λειτουργιολόγου καί καθηγητῆ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΕΚΠΑ π. Δημητρίου Τζέρπου περιλαμβάνει ἐπιστημονικές μελέτες Πανεπιστημιακῶν, Ἱεραρχῶν καί ἐπιστημονικῶν ἐρευνητῶν πού καλύπτουν ἓνα εὐρύτατο πεδίο τῆς θεολογικῆς σκέψης καί ἔρευνας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr